

HENRIK SIENKIEWICZ
POTOPiz poljščine prevlel
DR. RUDOLF MOLE

(Nadaljevanje)

"Pojdimo!" je ponovil Sadovski. "Po pravici bi bil vam moral dati vreče na glave, kakor je navada, toda mi nimamo tu ničesar skrivati, a da ste videli naše utrdbе, je za nas tem bolje."

Potem so pognali konje in čez kratek čas so bili pred dvorom v Goricah. Pred vrati so skočili s sedel, sneli čapke in šli dalje peš, ker je bil sam kralj pred domom.

Tedaj so ugledali mnogo generalov in zelo odličnih oficirjev. Vsi so sedeli na hodniku, nekoli-ko za kraljem, čigar stolica je bila potisnjena nekoliko naprej, in gledali na šale, ki jih je zbiral kralj z ujetnikom. Rok je bil baš položil že dvanajstega konjenika in je stal v suknji, raztrgani od napadalcev, zasoplen in premočen od potu. Uzrši strica v družbi knižice in Volodijovskega, je takoj sklepal, da so jih ravno tako zajeli, zato je izbulil oči in odprl usta, toda Zagloba mu je dal znak z roko, naj molči, sam pa je stopil s tovariši pred kraljevo obličje.

Sadovski je začel predstavljati poslane, oni pa so se globoko priklanjali, kakor sta zahtevala običaj in etiketa, potem je Zagloba oddal pismo Čarnekega.

Kralj je vzel list in začel čitati, medtem so si ga tovariši radovedno ogledovali, ker ga niso prej še nikoli videli. Bil je to gospod v cvetu života, na obrazu tako temen, kakor bi se bil rodil v Španiji ali Italiji.

Sedel je v naslanjaču s prekrižanimi nogami, katerih krepke meče so se odražale izpod črnih nogavic, in je, mežikajoč z očmi, kakor navadno, čital z nasmehom pismo Čarnekega. Naenkrat je dvignil trepalnice, pogledal na gospoda Mihaela ter rekel:

"Takoj sem te spoznal, gospod. Ti si pobil Kanneberga."

Oči vseh so se obrnili na Volodijovskega, ki se je priklonil in dejal:

"K službi vašega kraljevskega veličanstva."

"Čin?" je vprašal kralj.

"Polkovnik lavdanskega polka."

"Kje si služil poprej?"

"Pri vojvodi vilenskem."

"In si ga zapustil z drugimi vred? Torej si izdal njega in mene?"

"Bil sem dolžan služiti kralju, a ne vašemu veličanstvu."

Kralj ni odgovoril nič; vsa čela so se zmrčila, oči so se začele upirati v gospoda Mihaela, toda on je ostal miren.

Naenkrat pa je rekel kralj:

"Milo mi je spoznati tako velikega in znamenitega viteza... Kanneberg je veljal med nami za nepremagljivega v dvoboju. Gospod, ti moraš biti prva sablja v tem kraljestvu."

"Na vsem svetu!" je dejal Zagloba.

"Ne zadnja!" je odgovoril Volodijovski.

"Pozdravljam vas, gospoda, najljubeznivejši. Gospoda Čarnekega resnično spoštujem kot velikega vojaka, dasi mi je prelomil besedo, ker bi moral do sedaj mirno sedeti v Sieveru."

Na to kmite:

"Velicanstvo! Ne gospod Čarnecki, temveč general Miller je prvi prelomil besedo, ker je zajel Wolfvog polk kraljeve pehote."

Miller je stopil korak naprej, ter začel šepetati kralju nekaj v uho. Kralj je pazljivo poslušal, nato pogledal knižico in rekel:

"Kakor vidim, mi je poslal gospod Čarnecki same izbrane viteze. Saj že od nekdaj vem, da ne manjka odločitev, samo manjka takih, ki bi držali obljube in prislege."

"Svete so besede vašega veli-

čanstva!" je rekel Zagloba.

"Kako misliš to, gospod?"

"Zakaj če bi ne bilo te lastnosti našega naroda, bi ti ne bil tukaj, gospod!"

Kralj je zopet nekaj časa molčal, generali pa so se zopet zmrčili radi poslančeve drznosti.

"Jan Kazimir vas je sam odvezal prislege," je dejal Karol, "ker vas je zapustil in se skrtil za mejo."

"Od prislege nas more odvezati samo Kristusov namestnik, ki stanuje v Rimu in ki nas ni odvezal."

"Pustimo to," je rekel kralj.

"Glejte, s tem sem si dobil to kraljestvo (tu se je udaril po meču) in s tem ga tudi obdržim. Ni mi treba vaših pomoči in vaših prisleg. Ako hočete vojno, jo boste imeli. Mislim pač, da se gospod Čarnecki še spominja bitke pri Golembu?"

"Pozabil jo je na poti iz Jaroslava," je odgovoril Zagloba.

Mesto, da bi se razjezil, se je kralj nasmehnil.

"Torej ga spomnim nanjo!"

"Bog vlada svet!"

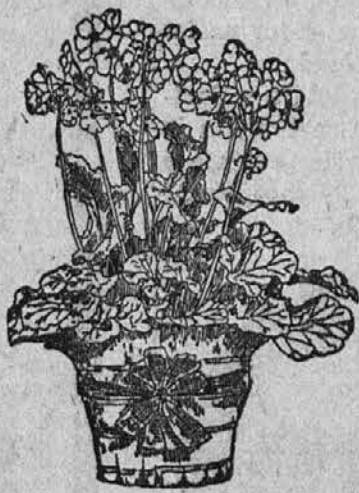
"Povejte mu, naj me obišče. Sprejemem ga prijazno, samo se mora podvzati, zakaj kakor hitro napasem konje, pojdem naprej!"

"Tedad pa sprejmemo mi vaše veličanstvo," je odgovoril Zagloba, se priklonil in s poudarkom položil roko na sabljo.

Kralj nato:

(Dalje prihodnjak)

Pristopajte k domači organizaciji, k S. D. Z.

DECORATION DAY

Za praznik kincanja grobov v soboto, smo dobili posebno veliko zalogo vsakovrstnih cvetlic, katere bomo prodajali po posebno znižanih cenah.

Pridite v našo cvetličarno in izberite si cvetlice iz naše velike zaloge. Ponesite cvetko na grob dragega ranjkega! — Se priporočamo

Slapnik in Sinovi
6113 St. Clair Ave.

VABILO! VABILO!

NA

PIKNIK

katerega priredi

SLOVENSKO PEVSKO DRUŠTVO "SOČA"
V NEDELJO 31. MAJA 1931

NA MOČILNIKARJEVIH FARMAH

Da bodo posetniki zadovoljni, bo skrbel odbor, kateri vam bo postregel, da ne bo noben lačen in ne žejen. Kdor nima svojega avtomobila, za te bo pa skrbel Mr. Anton Baraga, ki bo čakal pred Slovenskim Domom na Holmes Ave.

Torej v nedeljo vsi na Močilnikarjeve farme!
Vabi "SOČA"

Veliko onih, na katere se boste spomnili na Spominski Dan, bi bilo lahko še med nami, ako bi ne bili zanemarili

ZELO DOČNENEREDNOSTI

Na primer vsak zdravnik vam bo povedal, da zaprtica je predpripravnica za akutna vnetja apendika, kateri se, kot vse kaže, dandanes povečuje tu in tam.

TRINERJEVO GRENKO VINO

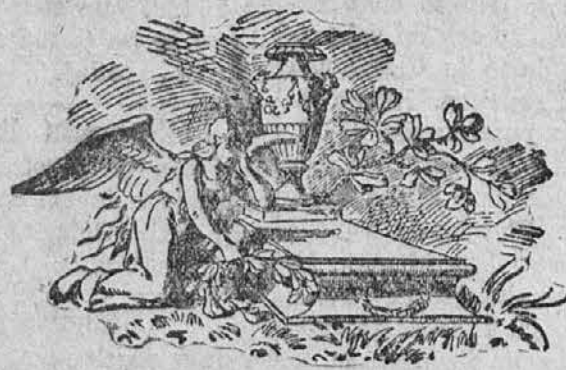
prinese stalno pomoč onim, ki trpe vsled zaprtice, slabega apetita, glavobola, zabsanosti, nepočitnega spanja in enakih zelo dočnenih nereditosti. Ono odpre čreva, prežene nastale strupe iz vašega života in povrne normalno delovanje prebavnih organov. Vaš lekarnar ga ima sedaj dveh velikosti, male in velike steklenice. Vrednostni kupon v vsakem zavoju.

Odklonite ponaredbe!

Veliko zdravnikov priporoča to, ker formula **TRINERJEVEGA GRENKEGA VINA** odgovarja največjim znanstvenim iznajdbam.

Neki St. Louiski zdravnik nam je pisal 21. januar, 1931: "Jaz sem imel dober uspeh s Trinerevim grenkim vinom. Prosim pošljite mi še eno steklenico tega za uporabo na kliniki."

Poskusite ga danes! Vzemite ga čajno žličko trikrat na dan in pazite na uspeh!

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostnega in potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da smo izgubili nad vse ljubljenega soproga in očeta

ANDREJ KIKEL

ki je naglo umrl dne 1. maja, 1931. K večnemu počitku smo ga položili 5. maja na Calvary pokopališče.

Tem potom se najiskrenejše zahvaljujemo vsem za tako krasne vence, ki ste jih položili h krsti pokojnega in sicer: Mr. in Mrs. G. Reichert, družina Ježek, družina Frances Cerar, Mrs. S. Wellman and daughter Marie, Lawrence Burger in družina, Mr. in Mrs. Anton Srebot, Alma and Anna Kikel, družina Boie, Mr. in Mrs. Jacob Jenc, Lawrence Zupančič in družina, društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ, društvo Presvetega Srca Jezusovega, samostojno društvo Slovenija, Erster Oesterr. Verein, Members of George Washington, No. 180 JSKJ, Members of the Silver Mask Club, 23d Ward Democratic Club.

Za darovane svete maše se prav lepo zahvaljujemo sledečim darovalcem: Mr. in Mrs. G. Reichert, družina John Ježek, družina John Speh, družina Louis Eržen, družina Louis Russ, družina Jacob Bransel, družina Louis Levstik iz Addison Rd., družina John Vogel, družina Ludwig Metlika, družina Joseph Plevnik, Mr. in Mrs. Michael in Mary Komling, družina Frances Cerar, družina Joseph Kozelly, West Park, družina Lawrence Zupančič, družina Frank Zaveršek, Mr. John Wenzel, družina George Seoder.

Hvala lepa Mr. in Mrs. Garkman iz Yukon, Pa., ki sta se udeležila pogreba.

Nadalje se najlepše zahvalimo vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno pri pogrebu. Prisrčna hvala tudi pevskemu društvu "Lira," za njih peje na predvečer pokopa.

Prav lepa hvala vsem, ki so nam bili v tolažbo in pomoč v teh težkih dneh, vsem, ki ste prišli ranjkega pokropiti, ko je ležal na mrtvaškem odru in vsem, ki so pri ranjkemu čuli ter ga spremlili na zadnji zemeljski poti.

Najlepša hvala Rev. Andrew Andreju za opravljene pogrebne obrede. Dalje hvala pogrebniemu zavodu Josip Zele in Sinovi za lepo urejeni pogreb.

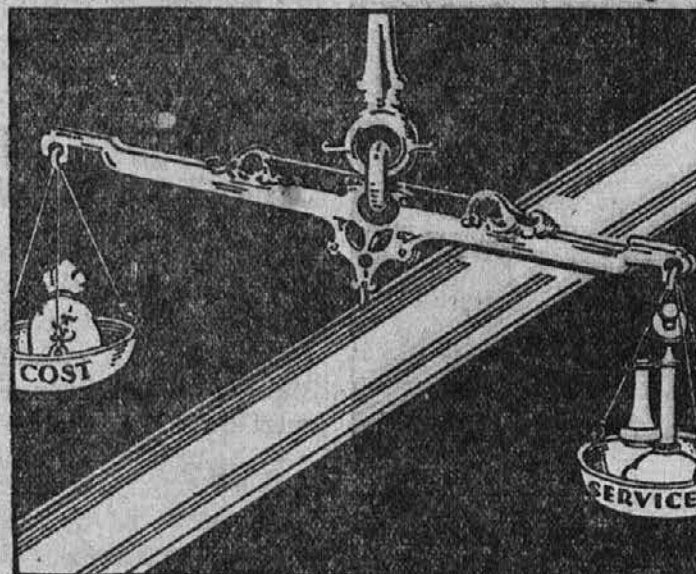
Ti pa, predragi soprogi in oče, prestopite se težavno pot te solzne doline. Sedaj počivaj v miru in naj Ti sveti večna luč. V naših srcih ohranimo spomin na Tebe, dokler se vsi skupaj zopet snidemo nad zvezdami. — Zahlujoči ostali:

Mary Kikel, soproga.

Charles in August, sinova.

Anna, omožena Reichert, hči; Alma in Anna Kikel, vnukinji.

Cleveland, O., 28. maja, 1931.

Je v RESNICI VEČ VREDEN KOT PA STANE

MNOGO trgovcev nam je povedalo, ko smo govorili o telefonski poslugi, "da je v resnici več vreden kot pa stane." Isto pravijo hišne gospodinje.

Trgovska podjetja uvidevajo, da jim prihrani 10 do 50 krat več kot pa stane — v nekaterih slučajih celo več. Prihrani jim denar in jim dela denar.

V stanovanju je telefon pripravljen, da je na razpolago vsakemu članu družine 24 ur na dan. Pomaga hišni gospodinjini pri nakupovanju in ji prinese vsakojako potrebo do vrat. Potom njega je lahko v stiku s prijatelji in s člani družine, ki so odsotni. Je najboljša protekcija v slučaju nevarnosti in nesreče. Mnogo ljudi nam je povedalo, da je en klic vreden večmesečnih stroškov telefona.

NAJBOLJŠA POSTREŽBA Z NAJMANJŠIMI STROŠKI

THE OHIO BELL

TELEPHONE CO.

Naznanilo in zahvala

S potrjim srcem naznanjamo žalostno vest vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je neizprosna smrt pretrgala nit življenja našemu nepozabnemu in nad vse ljubljenu očetu in bratu

LOUIS ARKO

ki je po dolgi in mučni bolezni previden s svetimi zakramenti za vedno zatisnil svoje trudne oči dne 6. maja, 1931. Položili smo ga k večnemu počitku 9. maja, 1931 na Calvary pokopališče.

Na tem mestu se prav lepo zahvalimo vsem onim, ki so ga obiskovali in tolažili v času bolezni in prišli pokropiti, ko je ležal na mrtvaškem odru. Hvala vsem, ki so čuli ob krsti ranjkega in vsem, ki so ga spremlili do groba. Posebna hvala teti Heleni Simončič za njeno pomoč za časa, ko je ranjki ležal na mrtvaškem odru.

Prav iskrena hvala Rev. Jagru za opravljene pogrebne obrede.

Nadalje izrekamo zahvalo vsem, ki so položili lepe vence okrog krste pokojnega in sicer: bratu Frank Arko in družini, sestri Helena Simončič in družini, sestri Frances Kobe in družini, družina Martin Dulc, družina Nick Vidmar, Mr. in Mrs. Anton Arko, družina Anton Novak, družina Joseph Gerbec, Mr. in Mrs. Joseph Vidmar, družina Kovačič 61st St., družina Levstek, E. 66th St., družina Ferjančič, Frank Belaj in družina, Mr. John Simončič, Leo in Edna Mišmaš, John Merges in Mrs. Nosan, Balincarski Klub, John Možina, in Anton Ahčin, from the Boys from the corner, Chandler Products, društvo Cleveland, št. 126 SNPJ, društvo Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ.

Prav lepa hvala vsem onim, ki so darovali za svete maše: Mr. John Zgonc, Mr. in Mrs. Joe Vidmar, Louis Arko in družina, E. 66th St., William A. Vidmar, John Wenzel Jr., Mrs. Levstek, Columbia Ave., Mrs. V. T. G., Joe Mergol, Josip Zabukovec, Holmes Ave., Joe Stefana, Josip Stampfel in družina, Mrs. Joseph Pečjak, Mr. Anton Milavec, Mr. Anton Kobe, Mr. Frank Koščak, Mr. Joe Garvas, Josip Laurich in družina, George Washington Bowling Team.

Iskreno se zahvaljujemo vsem onim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno pri pogrebu: Lepa hvala pogrebniku Frank Zakrajšek za tako lepo in simpatično vodstvo pogreba.

Vi pa, dragi in nepozabni oče, prestopite se težavno pot te solzne doline. Naj Vam večni Bog podeli svoje plačilo v svetem raj. Sveti naj Vam večna luč in lahka naj Vam bo ameriška zemljica.

Smrt pobrala je očeta,
mu zatisnila oči,
solza pada še nešteta
srce pa v žalosti trpi.

Milo so zvonovi peli,
Vaš pa tja v grob neso;
tamkaj spite večno spanje,
nam pa v srcu je hudo.

V spominu nam ostanete vedno,
nepozabni ljubi oče
v upanju, da bo nas združil
enkrat skupaj ljubi Bog.

Zahlujoči ostali:

Agnes Arko, hči.

Louis in John, sinova.

Helena Simončič, Frances Kobe, sestri

Frank Arko, brat.

Cleveland, O., 28. maja, 1931.

